

Johannes 1, 1-18 - Kerstmorgen 2013

Thema: Het Kind op weg.....

Gemeente,

Het is kerstmorgen.....

De engelen zijn terug naar de hemel,
de herders naar hun kudde.

De romantische sfeer,
de warmte en behaaglijkheid van de kerstavond,
ze zijn voorbij.

Het kaarslicht dat alles mild en zacht maakt,
dat lelijke plekken verdoezelt,
dat fonkelt en schittert,
dat het donker lieflijk doet oplichten,
dat je doet dromen,

dat kaarslicht is gedoofd.
Kerstmorgen is toch wat ontnuchterend.

De romantiek is er toch al wat vanaf.

De harde werkelijkheid wordt al weer zichtbaar.

Jezus, is de naam van het Kind waar we over droomden:

'God redt'

Maar..... Heeft de wereld genoeg,
aan een kwetsbaar, pasgeboren kind?

Moet dat vrede en heil brengen?

Neen, laten we maar eerlijk zijn,
dat doet dat kind niet.....

Tenminste..... nog niet.

Het kind is nog lang geen redder.....

Voordat het zover is moet er meer gebeuren.

Kerst alleen is niet voldoende,
het is wel een begin.

Of ook eigenlijk geen begin,
maar een mijlpaal op een weg die al veel eerder begonnen is,
toen God voor het eerst zijn Woord sprak bij de schepping.....

We stappen over van Lucas naar Johannes

Dat Woord is mensgeworden, schrijft hij.

Johannes is geen verteller, maar een filosoof en theoloog.

Bij Johannes geen stal en kribbe, geen herders en wijzen,
zelfs geen Maria en Jozef.

Het gaat hem niet om feiten, maar om de betekenis achter de feiten.
Hij begint bij de wording van alles,
Johannes' kerstverhaal is één grote lofzang op de scheppingskracht van God,
Een kracht, die door Johannes 'Woord' genoemd wordt.
God spreekt, en het 'is'.

Als hij over de komst van Jezus in de wereld schrijft,
dan is dat voor Johannes een nieuwe scheppingsdaad van God.
Door Gods Woord is alles ontstaan, ,
En door zijn Woord ontstond ook deze nieuwe mens.
Die mens was vol belofte.....
Hij zou de wereld het hart van God laten zien.
Voor Johannes is het vanaf het begin van zijn evangelie duidelijk:
Deze mens is de door God gezondene -
Ja is de van God vervulde.....
Johannes heeft alleen belangstelling voor de volwassen Jezus.

Door de andere evangelisten weten we
dat Jezus als kind zijn leven begonnen is ,
Hij was wat dat betreft een gewoon mens,
die het leven moest ontdekken,
zijn bestemming moest zoeken.
Hoe zou Hij dat doen? Welke weg zou hij gaan?
Zal dit kwetsbare zijn roeping gaan verstaan en volgen?
Zal Hij de mens worden, zoals God hem bedoeld heeft?

Het is niet zo veel dat we horen over zijn kindertijd.
Kort na zijn geboorte vluchten zijn ouders met hem naar Egypte.
Koning Herodes stond hem naar het leven.
Vervolgens dragen zijn ouders Hem op aan God in de tempel,
zoals dat bij zijn volk gebruikelijk is.
Hij groeit uit tot een ondernemende jongen,
die zijn ouders in ongerustheid brengt
als hij zijn eigen weg gaat in Jeruzalem.....
dagenlang zoeken ze naar Hem,
en langzaam maar zeker begint het erop te lijken
dat Hij een bijzonder kind is:
Hij heeft de God van zijn volk als zijn Vader in de hemel ontdekt
Iets van de latere hartstocht voor die Vader begint te dagen.
Gaandeweg gaat Hij zijn roeping verstaan:
Zoon van de Vader zal hij zijn!
Hij begrijpt dat de droom van die Vader alleen werkelijkheid kan worden
door er zelf aan te werken.

En hij gaat aan de slag, zijn weg zoekend tussen de mensen.
Hij troost wie treuren,
helpt overeind wie in zak en as zitten,
schenkt aan blinden het licht in de ogen,
doet verlamden weer lopen.....
deelt zijn brood met de hongerigen.
komt op voor de armen en rechtelozen.

Maar vooral:

Hij moedigt de mensen aan te vertrouwen.
leert hen te leven in verbondenheid met God,
Helend is Hij allen nabij.
Heiland wordt Hij - Heel-maker;
reddend is Hij aanwezig in een gebroken wereld.
Voor wie in zijn buurt is, is het alsof God zelf aanwezig is,
In Hem komt God aan het licht,
in Hem is God reddend aan het werk.

Deze Heelmaker, die zijn leven begon als een kwetsbaar kind,
doet bij zijn geboorte een appèl op ons.

Hij nodigt ons uit Hem na te volgen op de weg die Hij gaat ,
Door veel aan te leren zijn wij volwassen geworden,
Kerst roept ons echter op om weer dingen af te leren,
en opnieuw kind te worden.

Durf je kwetsbare, zachte kant te laten zien .

Zoek naar het kind in jezelf,
door gewoon: 'er-te-zijn' zoals je bent,
door je diepste wezen te zoeken als Kind van God.

Durven wij onze grootspraak, onze geleerdheid,
onze holle woorden, onze argwaan,
onze bittere ervaringen, onze teleurstellingen los te laten?

Durven we onze maskers af te leggen?

Durven we het aan om vol vertrouwen,
vol verwondering en met grote ontvankelijkheid ons over te geven,
aan die droom die God ons ingeeft?

Geloof ik dat ik er mag zijn zoals ik ben,
en respecteer en waardeer ik de ander zoals die door God geschapen is?
Zoals Jezus ieder mens in zijn/haar waarde liet,
en voor hem opkwam als dat nodig was?

Het kind van Bethlehem wist zich op weg naar zijn volwassenheid.
altijd Kind van God, Zoon van de Vader.
Hij blééf kwetsbaar

omdat hij zijn hart niet verhardde,
Hij bleef God trouw en zocht geen uitvluchten.....
Hij haakte halverwege niet af,
Hij ging zijn weg met God tot het einde toe,
al kostte het Hem zijn leven.
Trouw aan zijn Vader en aan het kind in zichzelf
kon Hij niet anders dan Hij deed.

Kerstfeest is de jaarlijkse uitnodiging
om met het Kind van Bethlehem op weg te gaan.
Om samen met hem opnieuw geboren te worden.

Opnieuw geboren worden, hoe moet dat?
Hoe worden wij opnieuw kind?
Huub Oosterhuis dichtte eens:
'Een mens te zijn op aarde, is levenslang geboortepijn"
Geboren- worden is niet een eenmalig gebeuren,
het is een levenslang proces.
Het is een voortdurend veranderen en vernieuwen,
Het is een weg met vallen en opstaan.
Het is zoeken, zoals Jezus zoekend zijn weg ging
en steeds duidelijker je ware zelf ontdekken:
kind van God, dat is onze ware identiteit.
Het is mogelijk - elke dag opnieuw - om mens naar Gods hart te worden,
als het kind in ons op weg gaat met dat kind van Bethlehem.

Dat geloven, tegen alle pijnlijke ervaringen en tegen alle mislukkingen in.....
dat geloven - omdat er Eén is,
één Kind die zijn roeping tot het einde toe trouw is gebleven.
Dat kind van Bethlehem - Gods geschenk aan de wereld -
steekt zijn handen naar ons uit ,
en zijn ogen vragen: Ga je met me mee op weg?
Ja, het kan!

Amen.